

*INVESTIGATORI DOCTISSIMO
PROFESSORI ALMAE MATRIS NOSTRAE ZAGRABIENSIS
THEOLOGO AC PROMOTORI SCIENTIAE SACRAE IN LINGUA CROATARUM
THEOLOGO OLIM PERSONALI FRANCISCI CARDINALIS S.R.E.SEPER
D N O T O M I S L A V O I O A N N I S A G I - B U N I C O F M C a p
CONFRATRI NOSTRO MAIORI
XII LUSTRA VITAE SUAE CELEBRANTI (1923–1983)
LAETO ANIMO OFFERIMUS GRATULATIONIS OMINA
PER ASSIDUUM PRECUM AUXILIUM
SPIRITUS VIVIFICANTIS DONORUM UBERRIMAM EFFUSIONEM INVOCAMUS
QUAM PLURIMOS OMINANTES FAUSTISSIMOS ANNOS
REVERENTER GRATULAMUR

EPHEMERIDES THEOLOGICAE ZAGRABIENSES*

Bogoslovska
SMOTRA

UVODNA RIJEĆ

Dr Celestin TOMIĆ

Braćo ljubljena po zajedničkoj vjeri i svećenstvu, dragi prijatelji i gosti, sve vas od srca pozdravljam apostolskim pozdravom: „Milost vam i mir od Boga i Krista Isusa, Spasitelja našega” (Tit 1,4).

S iskrenom radošću od srca pozdravljam Njegovu Uzoritost nadbiskupa kardinala Franju *Kuharića*. Bila je to zaista radosna vijest, koja se 5. siječnja o podne nakon Angelusa širila diljem naše domovine, da Vas je Sveti Otac Ivan Pavao II uvrstio u zbor kardinala svete rimske Crkve. Danas, u ovom povijesnom trenutku, izražavamo radost i zahvalnost Vašoj osobi, Svetom Ocu ali posebno „Ocu svjetlica” od kojeg silazi „svaki dobar dar i savršen poklon” (Jak 1,17). Zaista, to je „dobar dar” i „savršen poklon” Crkvi u Hrvata. U tom radosnom daru s Vama vidimo znak povjerenja prema Crkvi, koja je u svojoj trinaestjekovnoj povijesti sačuvala odanu i trajnu povezanost s nasljednicima sv. Petra, te kao znak posebne pažnje prema starodrevnoj nadbiskupiji zagrebačkoj, očitovanje pažnje i poštivanja prema našem hrvatskom narodu iz kojeg ste nikli. Sretan sam što me je zapala čast da Vašoj Uzoritosti izrazim srdične čestitke, izraze iskrene radosti, ljubavi, poštovanja, vjernosti Vašoj osobi u ime Katoličkog bogoslovnog fakulteta, svećenika okupljenih na ovom Teološko-pastoralnom tečaju, dragih prijatelja i gostiju.

Naš uzoriti kardinal daje teologiji važnu ulogu u Crkvi. U svom nastupu prigodom promocije za počasnog doktora teologije našeg Bogoslovnog fakulteta, dne 12. ožujka 1970, on kaže: „Teologija je razmišljanje Božje riječi, ulaženje u sadržaj Božje riječi, otkrivanje bogatstva Božje riječi. Iz toga razmišljanja dolazi produbljivanje Božje riječi, prenošenje Božjeg misterija u konkretni ljudski život... Teologija”, kaže dalje, „meditira vjeru Crkve u zajedništvu s Učiteljstvom Crkve... i traži novi izražaj riječi Božje, kako bi bio razumljiviji današnjem čovjeku.” Misli koje će u Salamanki 1. st. 1982. i Ivan Pavao II uputiti profesorima i studentima teologije.

Ovo je radosni trenutak u kojem Vam želimo za sve to zahvaliti. Hvala Vam na brizi za stručno i ekonomsko uzdizanje Fakulteta; hvala Vam za Vašu zauzetost

i ljubav koju pokazujete za naš profesorski kadar i za svakog pojedinca. Hvala Vam za brigu, ljubav i otvorenost prema ekumenском буђенju na нашем Fakultetu. Vama posebno imamo zahvaliti da smo mogli organizirati *Peti međufakultetski ekumenski simpozij u Zagrebu*. Poticali ste nas da ne štedimo sredstva kad je u pitanju ekumenski susret te da nastojimo da uspjeh bude što bogatiji, plodniji i korisniji, jer je zbijavanje među sestrinskim crkvama „znak vremena”. Hvala Vam što ste sami podmirili troškove tog simpozija.

Posebno Vam hvala na Vašoj visoko cijenjenoj prisutnosti ovom Teološko-pastoralnom tjednu. Od Vašeg posvećenja za pomoćnog biskupa zagrebačkog, godine 1964, devetnaest godina aktivno sudjelujete na svim našim tjednima, unoseći svojom „jednostavnosću, bistrinom ideja, unkcijom pobožnosti, žarom neposrednosti” duh radosti i smirenosti u ovo svećeničko okupljanje. Posebno su cijenjene i nezaboravne riječi kojima ste se obraćali nama svećenicima u svojim homilijama kod euharistijskog slavlja pri čemu ste uvijek naglašavali istinu Evandelja: istinu od koje se ne može odstupiti, i rasplamsavali u nama duh crkvenosti, duh ljubavi prema Svetom Ocu i uzajamnu ljubav.

Iskreno pozdravljam ovdje prisutne oce nadbiskupe i biskupe: mons. Marijana Oblaka, nadbiskupa zadarskog, mons. Joakima Segedija, biskupa križevačkog te pomoćnog zagrebačkog biskupa mons. Duru Kokšu.

Pozdravljam redovničke poglavare, predstavnike Prvostolnog zagrebačkog kaptola, predstavnike naših bogoslovija: afilijsirane teologije u Splitu, bogoslovije dijecezanske i franjevačke u Sarajevu, bogoslovije u Rijeci, Đakovu i Makarskoj, Filozofsko-teološkog instituta DI u Zagrebu, rektora Bogoslovnog sjemeništa i rektora Dječačkog sjemeništa, predstavnike katoličkog tiska.

Osjećam posebnu radost što mogu pozdraviti predstavnike i drage goste iz sestrinske pravoslavne Crkve: g. Jovana Nikolića, arhijerejskog namjesnika, koji zastupa preosveštenog episkopa i zagrebačkog metropolitu Jovana Pavlovića; zatim gospodina dra Vladimira Deutscha, predstavnika evangeličke Crkve i Teološkog fakulteta „Matija Vlačić Ilirk“ u Zagrebu. Pozdravljam g. Andriju Sabo, predsjednika Pentekostne Crkve za Hrvatsku, dra Petera Kuzmića, direktora Biblijskog teološkog instituta u Zagrebu. Sretan sam da među dragim gostima i promatračima mogu pozdraviti predstavnike islamske zajednice u Zagrebu, na čelu s gospodinom imamom Ševkom Omerbašićem.

Iskreni i bratski pozdrav, vama, braćo svećenici, koji ste se uz ne male žrtve okupili na ovogodišnjem Teološko-pastoralnom tjednu da u duhuvjere i uzajamne ljubavi, u svjetlu Isusa Krista i u svjetlu njegova Duha produbimo, zagledamo i prenesemo u život tajne naševjere.

Dopustite mi da komemoriram drage nam preminule profesore koji su usnuli u nadi uskrsnuća: dragog profesora, isusovca dra Ivana Kozelja. Dobro nam se utisnula u pamet njegova vedrina, smirenost, dobrota kojom je pristupao svakome, njegova stručna spremna i visoka svijest odgovornosti u predavanjima i u susretima sa svima. Spominjemo se i pokojnog mons. dra Vilima Keilbacha, prelata Njegove Svetosti, umirovljenog profesora munchenskog Sveučilišta, člana i dugogodišnjeg predsjednika Internacionalnog društva za psihologiju religije, počasnog doktora našeg Fakulteta i Fakulteta u Upsali, redovitog člana Bečke katoličke akademije

itd. Svoju mladost, prvih 20 godina svojega plodnog znanstvenog rada on je žrtvovao našem Fakultetu. Osobite zasluge stekao je za njega kao dekan od 1950. do 1954. godine. Bile su to najteže poslijeratne godine, kad je u pitanju bila i sama egzistencija naše drevne ustanove. Svojim upornim radom, vitalnim i znalačkim zalaganjem doprinio je tome da Fakultet nastavi svoj rad na novim temeljima i osposobio ga organizacijom za daljnju uspješnu budućnost. Katolički Bogoslovni fakultet u Zagrebu, prigodom svoje 300. obljetnice, dodijelio je svojem bivšem dekanu počasni doktorat teologije u znak zahvalnosti i priznanja zato što je „studijama iz filozofije i psihologije religije obogatio kršćansku kulturu u Hrvatskoj i što je stekao odlične zasluge za naš Fakultet u osiguranju njegove egzistencije i u obnovi studija” (citat iz doktorske diplome).

Tema ovogodišnjeg Tjedna je „Bolest, starost i smrt u kršćanskoj egzistenciji”. Na prvi pogled može nam se pričiniti da ova tema nije danas tako aktualna. Ali nije tako. Ona je uvijek prisutna u misli čovječanstva, živo se osjeća u izraelskoj misli Staroga zavjeta, živi u Isusu Kristu, Bogočovjeku, koji je preuzeo na se sav talog patnja, boli, tjeskoba ljudskog postojanja i pokazao nam da i one imaju svoj smisao. Ova tema je vrlo važna i danas, u našoj kršćanskoj Evropi, a bit će još važnija sutra, jer Evropa svake godine postaje starijom. S bolom možemo utvrditi da je ta tema prisutna u mnogim našim župama koje radi migracije stanovništva izumiru te se gotovo sav pastoral svećenika svodi na starce, bolesne i umiruće. Potrebno je stoga da u svjetlu Kristova sjaja i njegova Duha promotrimo to tako sudbinsko pitanje čovjekove i kršćanske egzistencije. Predavači će nas uvoditi u problematiku pristupajući joj s biblijskog, teološkog, liturgijskog, pastoralnog, sociološkog i medicinskog aspekta. U svojim diskusijama i razmatranjima, u radnim grupama i u molitvi otkrit ćemo: „Bog nije stvorio smrt, niti se raduje propasti živih” (Mudr 1,23).

I ove godine euharistijsko slavlje bit će najviši domet našeg okupljanja iz kojeg samo možemo crpiti životnu snagu u drugovanju i međusobnom zajedništvu.

Otvaramo ovaj Teološko-pastoralni tjedan upravljam Gospodinu molitvu: Gospodine, pošalji nam Duha Svetoga, Duha ljubavi, nama koji smo se sabrali u tvoje ime, da ove i sve dane živimo kao braća, prožeti bratstvom i ljubavlju i da ti pred svim ljudima iskazujemo svjedočanstvo vjere. Amen.